

Biuletyn Informacyjny

ROK 2015, NUMER 1

Szanowni Państwo

Biuletyn Informacyjny Punktu Informacji Europejskiej Europe Direct - Tarnów poświęcony jest tematyce Unii Europejskiej.

Sieć Europe Direct jest jednym z głównych narzędzi Komisji Europejskiej służących przekazywaniu informacji obywatelom na poziomie lokalnym oraz przesyłaniu informacji zwrotnych instytucjom europejskim.

W tym numerze zajmiemy się Europejskim Rokiem na Rzecz Rozwoju.

Główne fakty dotyczące unijnej współpracy na rzecz rozwoju w roku 2015:

- UE koncentruje się na niesieniu pomocy tym krajom, które najbardziej jej potrzebują
- UE pomaga milionom ludzi w podniesieniu swojej stopy życiowej.
- System unijnej pomocy jest przejrzysty – łatwo sprawdzić, dokąd trafiają pieniądze.
- UE zapobiega nadużyciom finansowym i korupcji za pomocą regularnych audytów i kontroli.
- UE i jej kraje członkowskie przeznaczają największe kwoty na świecie na oficjalną pomoc rozwojową.
- Kraje rozwijające się mają dużo do powiedzenia, jeśli chodzi o przeznaczenie pomocy.
- UE powierza realizację projektów w terenie organizacjom posiadającym odpowiednie doświadczenie w tej dziedzinie.

Interesuje Was co dzieje się na świecie. Jak Unia Europejska angażuje się w pomoc najbardziej potrzebującym? Chcecie poznać historie ludzi, którzy starają się pomóc. Niniejszy numer naszego biuletynu w całości poświęcamy Europejskiemu Roku na Rzecz Rozwoju.

Życzymy miłej lektury.

Punkt
Informacji
Europejskiej



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

Rok 2015 jest szczególny dla pomocy rozwojowej. Jest to pierwszy rok w historii europejskiego roku tematycznego poświęcony działaniom zewnętrznym Unii Europejskiej i roli Europy na świecie. Dla europejskich organizacji rozwojowych jest to wyjątkowa okazja do pokazania, jak Europa angażuje się w walkę z ubóstwem na całym świecie, oraz do zainteresowania tą pomocą większej liczby Europejczyków i zaangażowania ich w nią. W 2015 r. upływa termin osiągnięcia milenijnych celów rozwoju uzgodnionych w 2000 r. na forum całego świata. Teraz wspólnota międzynarodowa będzie musiała porozumieć się co do przyszłych globalnych ram eliminacji ubóstwa i działań na rzecz zrównoważonego rozwoju.

A jakie zdanie mają obywatele na temat pomocy rozwojowej? Zaskakujące są tu wyniki badania Eurobarometru z 2013 r.:

- ponad 80% respondentów uważa pomoc rozwojową za ważną, a zdaniem 60% z nich powinniśmy ją nawet zwiększyć.
- dwie trzecie ankietowanych jest za tym, by walka z ubóstwem w krajach rozwijających się stała się jednym z priorytetów UE.
- równocześnie 50% respondentów nie ma żadnej wiedzy na temat tego, dokąd trafia pomoc UE.

Można przyłączyć się do organizacji działającej na rzecz rozwoju.

Można jako wolontariusz współpracować w ramach projektu rozwojowego.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

Dlatego w 2015 r. robimy, co możemy, aby wyjaśnić obywatelom europejskim, w jaki sposób UE udziela pomocy rozwojowej, i aby pokazać, że naprawdę przynosi ona długotrwałe efekty. Pokażemy też, jak przeznaczamy pieniądze podatników na optymalną pomoc ludziom na całym świecie, którzy są pogrążeni w ubóstwie nie z własnej winy i którzy dzięki tej pomocy mogą zarobić na swoje życie, a także utrzymać swoje rodziny i społeczności.

W szybko zmieniającym się świecie coraz bardziej zacierają się granice między krajami rozwijającymi się a rozwiniętymi. Niektóre dawne kraje rozwijające się stały się darczyńcami, podczas gdy inne utknęły w pułapce ubóstwa. W międzyczasie pojawiły się nowe źródła finansowania, są też nowi partnerzy w dziedzinie rozwoju. Tradycyjny sposób funkcjonowania pomocy rozwojowej w układzie darczyńca-beneficjent zmienił się na korzyść współpracy, wzajemnej odpowiedzialności i wzajemnego zainteresowania. W udzielaniu pomocy krajom rozwijającym się na całym świecie przy budowaniu pokojowych i zamożnych społeczeństw chodzi nie tylko o sprawiedliwość. Dzięki tej pomocy świat staje się bezpieczniejszy i oferuje Europie większy potencjał dla rozwoju gospodarczego i wymiany handlowej.

Każdy z nas może pomagać!

Można wnieść wkład w krajowe i międzynarodowe dyskusje dotyczące polityki rozwojowej, dzieląc się swoimi pomysłami i przemyśleniami.

Pamiętajmy o tym.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

HISTORIE

1. Ekwador—Elastyczny system edukacji pomaga w nadrobieniu zaległości w nauce

María Paucar z Ekwadoru ma 17 lat i musiała rzucić szkołę, żeby pomóc matce związać koniec z końcem. Mieszka w Andach, w prowincji Cotopaxi, i od 13 roku życia, czyli od kiedy skończyła szkołę podstawową, pracuje w sklepie spożywczym. To wtedy zrezygnowała ze swoich marzeń. Kto wie – może kiedyś uda jej się znaleźć jakąś lepszą pracę, ale María czuje, że ta perspektywa jest bardzo odległa a szanse na jej realizację niewielkie.

Pedro Quiñonez z Ekwadoru też musiał porzucić szkołę. Mieszka od małego w Guayaquil, największym mieście w kraju, dokąd jego rodzice przyjechali szukać pracy i lepszego życia. Jego ojciec pracuje jako murarz a mama opiekuje się czworgiem jego rodzeństwa. Pedro wie, że bez wykształcenia nie poradzi sobie w przyszłości. Próbował już parę razy szukać pracy, ale skończył tylko podstawówkę, a bez matury nie chcą go przyjąć do pracy, o jaką się stara.

María i Pedro wielokrotnie próbowali zapisać się do różnych szkół, ale odpowiedź była zawsze taka sama: „W tym wieku nie możemy was już przyjąć”. Żadne z nich nie chciało próbować nauki w innym systemie, bo zawsze marzyli o normalnej szkole, gdzie są koledzy, nauczyciele, klasy i zajęcia, boisko i biblioteka.

A to nie było możliwe, bo szkoły zawsze przeznaczone były dla dzieci, które nie mają opóźnień w nauce lub u których jest ono niewielkie.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

Dzisiaj tysiące młodych Ekwadorczyków, którzy na co najmniej trzy lata przerwali naukę, mogą podjąć ją na nowo w ramach elastycznego programu edukacyjnego, który realizuje ekwadorskie Ministerstwo Edukacji.

Program jest skonstruowany tak, żeby uczniowie mogli przerobić trzy lata szkolne w ciągu zaledwie 11 miesięcy. Uczniowie muszą codziennie przychodzić do szkoły, gdzie dostają potrzebne materiały i książki. Specjalnie przeszkoleni nauczyciele stosują metody specjalnie dostosowane do potrzeb tych młodych ludzi. Po zakończeniu programu uczniowie mogą zapisać się do dowolnej szkoły, gdzie będą normalnie kontynuować naukę aż do matury.

System ten powstał dzięki programowi zrealizowanemu przez Ośrodek Rozwoju i Zarządzania (DYA), który otrzymał wsparcie z Unii Europejskiej. Prace obejmowały przede wszystkim wsparcie techniczne dla Ministerstwa Edukacji w niesieniu pomocy osobom takim jak María i Pedro, angażowanie lokalnych instytucji i organizacji w walkę z zatrudnianiem dzieci oraz realizację programów opieki przeznaczonych dla młodzieży opóźnionej w nauce. Na podstawie umowy z Ministerstwem Edukacji ośrodek DYA realizuje ten program edukacyjny od września 2014 r. Od tamtej pory udzielił pomocy ponad 50 tys. nastolatków i młodych ludzi od 15. do 21. roku życia.

Dzieci, które podejmują pracę zarobkową, tracą więcej, niż zyskują. Sukces w zwalczaniu zjawiska pracy dzieci i młodych ludzi zależy od tego, czy będą oni mieli dostęp do edukacji. Wdrożenie elastycznego systemu edukacji dla dzieci, które musiały rzucić szkołę, jest dużym krokiem naprzód. Dla Ekwadoru jest to ważna lekcja. To rozwiązanie pozwala młodym nie rezygnować z marzeń, realizować swoje cele i w pełni korzystać z przysługującego im prawa do edukacji.

Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

2. Pomoc dla niedowidzących uczniów w Gambii

Biuro Alego Sallaha mówi samo za siebie. Pokój jest zastawiony książkami i pudłami z materiałami edukacyjnymi dla jego uczniów – Ali wykonuje swoją pracę z pasją. W jego szkole uczy się 42 niedowidzących dzieci, wiele z nich nie widzi od urodzenia. Dzieci trafiły tutaj z różnych środowisk etnicznych i kulturowych, ale jest coś, co je łączy – pochodzą z biednych rodzin.

Po 9 latach w szkole GOVI (Gambijska Organizacja ds. Osób Niedowidzących) tabliczka nad drzwiami do biura Alego nosi napis „Gabinet Dyrektora”. Wbrew tytułowi Ali jest jednak bardzo bezpośredni w kontaktach. Szkoła znajduje się tuż obok centrum Serrekundy, największego miasta w Gambii.

Dzieci uczą się angielskiego i matematyki, mają zajęcia sportowe, a także rozwijają umiejętności społeczne, na przykład na lekcjach gotowania, muzyki i plastyki czy wyplatania koszy. „Zapewniamy im integrację społeczną, której wiele z tych dzieci nie doświadczyło w domu”, wyjaśnia Ali.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

Metody nauczania obejmują naukę pisania i czytania alfabetem Braille'a przy pomocy specjalnej maszyny do pisania dla osób niedowidzących. Szkoła ma tylko kilka takich maszyn, gdyż są one bardzo drogie. Szkoły w Gambii są zależne od wysiłków podejmowanych przez nauczycieli nie tylko, jeśli chodzi o nauczanie, ale również zbiórkę pieniędzy na materiały budowlane, wynagrodzenia i wszelkie inne potrzeby szkolne.

Ali i inni nauczyciele musieli sobie poradzić z wieloma problemami, ale jeden z ich największych sukcesów w ostatnich latach nie był związany z nauczaniem, tylko z o wiele bardziej podstawową potrzebą – jedzeniem. Pochodzące z biednych rodzin dzieci często przychodziły do szkoły głodne i trudno im się było skoncentrować na nauce. Nauczyciele czasami oddawali uczniom część swojego jedzenia, a nawet prosili Alego o żywność lub pieniądze dla siebie i dla dzieci.

Wszystko to zmieniło się dzięki wprowadzeniu w szkole programu dożywiania, który jest realizowany od 2010 r. przez Światowy Program Żywnościowy przy wsparciu finansowym UE. W jego ramach do szkoły dostarczane są codziennie podstawowe produkty umożliwiające przygotowanie posiłków, takie jak ryż, groch, oliwa i sól. Od czasu uruchomienia programu w szkole zaszły ogromne zmiany. Więcej dzieci jest do niej zapisywanych, a uczniowie lepiej się uczą – w 2014 r. szkoła zajęła drugie miejsce w Gambii pod względem średniej ocen.

Ali podkreśla, że doskonałe wyniki w nauce są pochodną codziennych posiłków dla dzieci. „Uczniowie są w stanie skupić się na nauce tylko wtedy, gdy zaspokojone zostały ich podstawowe potrzeby. Dzięki codziennym posiłkom w szkole dzieci lepiej się uczą. Zdobyte wykształcenie pozwoli im uzyskać większy wpływ na swoją przyszłość”, wyjaśnia Ali. Niedawno szkoła założyła własny ogród warzywny, aby móc w dłuższej perspektywie i przy mniejszych kosztach produkować własną żywność dla dzieci.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

3. Nauczycielka w Papui-Nowej Gwinei—historia Mathildy

Praca w szkole w odległych regionach Papui-Nowej Gwinei nie jest łatwa. Dużym problemem jest nadal brak nauczycieli szkół podstawowych i brak odpowiedniej infrastruktury. Gdy zabraknie nauczycieli, szkoły są zamykane, przez co wiele dzieci nie może zdobyć podstawowego wykształcenia.

Dobrze przeszkoleni nauczyciele są niezbędni, aby wszystkie dzieci – w tym również te w wioskach położonych w dużej odległości od skupisk miejskich – miały dostęp do edukacji na odpowiednim poziomie.

„Lubię pracę z dziećmi i chciałabym im pomagać. Pochodzę z regionu, w którym wiele szkół zamknięto z powodu braku nauczycieli. Uważałam, że powinnam tam wrócić, aby uczyć dzieci”, wyjaśnia Mathilda Patrick, która niedawno zdobyła kwalifikacje nauczycielki.

Mathilda Patrick ma 26 lat i pochodzi z Iapiyu – wioski w regionie nad Zatoką Papui na południowym wybrzeżu kraju, w odległości trzech godzin marszu od Kanabei – centrum regionu. W 2011 r. Mathilda zdobyła stypendium Unii Europejskiej, dzięki któremu mogła uczyć się w Kolegium Nauczycielskim w Bomanie. Po dwuletniej nauce w kolegium, w listopadzie 2013 r. uzyskała dyplom nauczyciela szkoły podstawowej.



Europejski Rok na Rzecz Rozwoju

Mathilda jest jednym z 220 absolwentów, którzy dotąd skorzystali z programu stypendialnego, a w tym roku dzięki temu programowi uprawnienia nauczycielskie zdobędzie dodatkowych 700 osób.

„To były dwa lata bardzo intensywnej nauki, musiałam przyswoić dużo nowej wiedzy i zdobyć nowe umiejętności. Najtrudniej przychodziła mi nauka cierpliwości, której w pracy z dziećmi potrzeba bardzo dużo”, wyznaje Mathilda.

Mathilda jest teraz nauczycielką w szkole podstawowej w Kaminie, pięć godzin marszu po wyboistym terenie od jej rodzinnej wioski.

„Jest ciężko”, wzdycha Mathilda. „Nie ma energii elektrycznej, brakuje też materiałów edukacyjnych. W tych wioskach jest za mało nauczycieli, więc musimy uczyć w klasach, w których zebrane są dzieci w różnym wieku. Dla nauczyciela to trudne zadanie”.

W kolegium uczono Mathildę, jak sobie radzić z podobnymi problemami. Dowiedziała się tam również, że powinna dostosować program nauczania do lokalnych warunków oraz że musi poruszać z dziećmi tematykę praw podstawowych – na przykład wpajać im zasadę równości płci i uczyć rozwiązywania sporów.

Mathilda jest samotną matką wychowującą dwuletnią córkę, dlatego cieszy się, że mogła wrócić do swojego regionu, gdzie może nie tylko pracować jako nauczycielka, ale też skorzystać ze wsparcia swojej rodziny.

„W moim regionie tylko ja jedna zdołałam podjąć naukę w kolegium nauczycielskim. Myślę, że w oczach lokalnej społeczności i mojej rodziny jestem kimś szczególnym, zwłaszcza że będę jedyną kobietą-nauczycielką w tym regionie”.

Więcej informacji znaleźć można na stronie: www.europa.eu/eyd2015/pl





*Serdecznie Państwa zachęcamy do odwiedzenia naszego biura,
które znajduje się przy ul. Granicznej 8A w Tarnowie.*

Godziny otwarcia:

Od poniedziałku do piątku: 10:00—14:00

Telefon: +48 14 692 49 79

e-mail: europedirect-tarnow@europim.pl

Strona internetowa:

Punkt Informacji Europejskiej Europe Direct - Tarnów: www.europedirect-tarnow.europim.pl

***Zapraszamy również na nasz profil na
facebook'u!!! :)***

<https://pl-pl.facebook.com/EDTarnow>

